

Pastel dintr-o iarnă

Emilian Oniciuc

Lângă Someș prin luncuță
O mândruță se preumblă
Ascultând o vrăbiuță
Care i se zbate-n tâmplă...

Vrăbiuța-i ciripește:
Cip-cirip-uri de amor
Despre dragul ce-l iubește
Și-i răsfiră tainic dor...

Lunca prinde iarăși viață
Printre unde de lumină
Ce răzbat prin dimineată
Și destramă ceața fină.

Sloiuri reci se strâng în zare,
Someșul e pod de gheață;
Iarna toarce în fuioare
Zâmbind alb prin strungăreață...

.....

Drăguțul codri colindă,
Gândul la mândruță-i zboară;
În a sufletului oglindă
Draga lui îl împresoară...

Pașii-i prin zăpadă apasă
Lăsând urme trecătoare
Pe poteca către casă
Unde îl așteaptă o floare...

Cristalini din cetini dalbe
Țurțuri plâng mărgăritare
Alintându-se în salbe
Care strălucesc sub soare.

Sloiuri se tot strâng pe Someș,
Apa într-un târziu să-i scurgă...
Timpul însă curge leneș
Până la mândră să ajungă...

14.02.2017

POEZII ONLINE

Revizuit: 22.03.2019